

Dijous 31 durant l'any

Text de l'Evangelí (Lc 15,1-10): En aquell temps, veient que tots els publicans i els altres pecadors s'acostaven a Jesús per escoltar-lo, els fariseus i els mestres de la Llei murmuraven i deien: «Aquest home acull els pecadors i menja amb ells».

Jesús els va proposar aquesta paràbola: «Si un home d'entre vosaltres té cent ovelles i en perd una, ¿no deixa les noranta-nou al desert i va a buscar la perduda fins que la troba? (...). Jo us dic que en el cel hi haurà més alegria per un sol pecador que es converteix que no pas per noranta-nou justos que no necessiten convertir-se (...).».

El "pecat original": Oh, culpa sortosa!

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)

(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, les paraules del Senyor ens fan llum sobre el misteri del mal. Si Déu és bo, per què permet el mal? Més encara: per què el "pecat original"? Una primera resposta: després d'haver acabat la creació, Déu no es retirà. Heus aquí la imponent obra de la redempció!

Tota la creació fita la nostra filiació divina: fills de Déu! I, per tant, lliures, amb totes les conseqüències: Déu permet que l'home "malmeti" els seus plans. Sí, Déu ha permès que Adam —amb el "pecat dels orígens"— enderroqués el seu projecte, però a condició de crear quelcom nou i millor: Déu respongué lliurant-se encara amb més força en la persona del Crist.

—Déu meu, vull cantar —com a la Vetlla Pasqual— "Oh, culpa sortosa que ens has merescut tan gran Redemptor! El vostre perdó, Senyor, és la major manifestació de la força irrefrenable del vostre amor, i la meva conversió és l'alegria del cel.